
**Stanowisko Rady Konsultacyjnej
nr 69/21/2010 z dnia 4 października 2010 r.
w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych leku
Tasmar® (tolkapon) w leczeniu choroby Parkinsona,
w ramach wykazu leków refundowanych**

Rada Konsultacyjna rekomenduje niefinansowanie ze środków publicznych leku Tasmar® (tolkapon) w leczeniu choroby Parkinsona, w ramach wykazu leków refundowanych.

Uzasadnienie stanowiska

Nie przedstawiono przekonujących danych dotyczących przewagi w zakresie efektywności klinicznej i kosztowej tolkaponu nad entakaponem, innym inhibitorem COMT, który był już oceniany i uzyskał negatywną rekomendację Rady. Ponadto, istnieją doniesienia o mniej korzystnym profilu bezpieczeństwa tolkaponu w porównaniu do entakaponu, wobec czego Rada nie rekomenduje finansowania tolkaponu ze środków publicznych.

Tryb przygotowania stanowiska

Niniejsze stanowisko opracowane zostało przez Radę Konsultacyjną na podstawie zlecenia Ministra Zdrowia (pismo znak MZ-PLE-460-8365-294/GB/10) z dn. 27 lipca 2010 r. Zgodnie z treścią zlecenia, w niniejszej sprawie nie jest wymagany raport ws. oceny leku.

Problem zdrowotny

Choroba Parkinsona (ChP) jest jedną z najczęściej występujących chorób układu pozapiramidowego, cechującą się zwyrodnieniem struktur mózgu, w tym jąder podkorowych. Etiologia schorzenia jest w większości nieznana, zapewne wieloczynnikowa i zależy od współdziałania czynników genetycznych i środowiskowych. Istotą ChP jest zanik komórek dopaminergicznych istoty czarnej prowadzący do niedoboru dopaminy w prążkowie, co wiąże się z podstawowymi objawami choroby, do których należą: spowolnienie ruchowe, sztywność mięśni, drżenie spoczynkowe, zaburzenia chodu i postawy. Objawom tym towarzyszą zwykle zaburzenia wegetatywne. U 80-90% nieleczonych pacjentów choroba po 15 latach powoduje kalectwo lub śmierć.¹

Częstość występowania wynosi ok. 120 / 100 000, zapadalność roczna: 5-24 / 100 000. Częściej chorują mężczyźni niż kobiety (3:2), choroba występuje zwykle po 50 r.ż., zachorowanie przed 40 r.ż. przemawia za przyczyną genetyczną. Po 70 r.ż. częstość zachorowań jest 10-krotnie większa niż w populacji ogólnej.¹

Obecna standardowa terapia

Leczenie przyczynowe nie jest znane. Stosuje się leczenie objawowe, łagodzące objawy choroby i minimalizujące występowanie działań niepożądanych stosowanej farmakoterapii. Leczenie objawowe obejmuje postępowanie nefarmakologiczne (edukacja chorego, kinezyterapia, właściwe odżywianie, grupy samopomocy chorych), farmakoterapię (u chorych <70r.ż. sugeruje się rozpoczęcie leczenia jednym z agonistów receptorów dopaminowych: bromokryptyna, pergolid, kabergolina, pramipeksol, ropinirol, pirybedyl; gdy monoterapia przestaje być skuteczna należy włączyć do leczenia także lewodopę; u chorych >70r.ż. leczenie rozpoczyna się od lewodopy, po czym dodaje się inhibitor COMT – entakapon) oraz operacyjne (uszkodzenie wybranych jąder podkorowych lub wszczepienie do nich elektrody do stymulacji elektrycznej).²

Proponowana terapia

Tolkapon jest po podaniu doustnym czynnym, wybiórczym i odwracalnym inhibitorem katecholo-O-metylo-transferazy (COMT). Podanie leku jednocześnie z lewodopą i inhibitorem dekarboksylazy aminokwasów aromatycznych (AADC1) pozwala uzyskać bardziej stabilne stężenie lewodopy w osoczu, dzięki zmniejszeniu przemiany lewodopy do 3-metoksy-4-hydroksy-L-fenylalaniny (3-OMD). Duże stężenia 3-OMD w osoczu są związane z gorszą odpowiedzią na leczenie lewodopą u pacjentów z chorobą Parkinsona. Tolkapon w istotny sposób zmniejsza powstawanie 3-OMD.³

Tolkapon, w postaci produktu leczniczego Tasmar®, zarejestrowany jest do stosowania w skojarzeniu z produktami zawierającymi lewodopę/benzerazyd lub lewodopę/karbidopę u pacjentów odpowiadających na leczenie lewodopą, z idiopatyczną postacią choroby Parkinsona i towarzyszącymi fluktuacjami ruchowymi, w przypadkach braku reakcji lub nietolerancji innych inhibitorów katecholo-O-metylo-transferazy COMT. Oceniany wniosek dotyczył stosowania tolkaponu w leczeniu choroby Parkinsona.³

Zalecana dawka produktu leczniczego Tasmar® wynosi 100 mg trzy razy na dobę, zawsze w skojarzeniu z produktami zawierającymi lewodopę/benzerazyd lub lewodopę/karbidopę. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, kiedy oczekiwane zwiększenie korzyści klinicznych uzasadnia podjęcie ryzyka uszkodzenia wątroby, dawka leku może być zwiększona do 200 mg trzy razy na dobę.³

Efektywność kliniczna

Brak danych z analizy efektywności klinicznej.

Przegląd systematyczny badań nad inhibitorami katecholo-O-metylo-transferazy (COMT), wykazał, że zarówno entakapon, jak i tolkapon są związane z wystąpieniem statystycznie istotnej poprawy w skali oceny choroby Parkinsona – Unified Parkinson's Disease Rating Scale (UPDRS) w porównaniu z placebo, u pacjentów z zaawansowaną chorobą Parkinsona. Niemniej, istnieją wątpliwości co do istotności klinicznej odnotowanej w badaniach niewielkiej poprawy jak również odnośnie nasilenia działań niepożądanych (najczęściej dyskinez), prowadzących do wycofywania się z badania większej liczby pacjentów niż w grupach placebo.⁴

Bezpieczeństwo stosowania

Brak danych z analizy bezpieczeństwa.

Ze względu na ryzyko wystąpienia ostrego uszkodzenia wątroby, mogącego prowadzić do zgonu chorego, Tasmar® nie powinien być lekiem pierwszego wyboru stosowanym w terapii skojarzonej z produktami zawierającymi lewodopę/benzerazyd lub lewodopę/karbidopę. Ze względu na to fakt, że Tasmar® powinien być stosowany wyłącznie w skojarzeniu z produktami zawierającymi

lewodopę/benzerazyd lub lewodopę/karbidopę, informacje dotyczące stosowania wymienionych leków odnoszą się także do ich jednoczesnego stosowania z produktem Tasmар®. ³

Tolkapon wiąże się też z występowaniem ciężkiej hepatotoksyczności prowadzącej do zgonu, posiada restrykcyjne kryteria rejestracyjne i wymaga przeprowadzania częstych badań krwi dla oceny czynności wątroby. ⁴

Koszty świadczenia i jego wpływ na budżet płatnika

Brak danych z analizy ekonomicznej i wpływu na budżet.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, Rada zajęła stanowisko jak na wstępie.

Piśmiennictwo:

1. Red. Andrzej Szczeklik. Choroby wewnętrzne. Stan wiedzy na rok 2010. Medycyna Praktyczna, Kraków 2010.
2. Michałowska M, Leczenie farmakologiczne choroby Parkinsona, Przewodnik Lekarza, 2009
3. Charakterystyka Produktu Leczniczego Tasmар®
4. Scottish Intercollegiate Guidance Network (SIGN); "Diagnosis and Pharmacological Management of Parkinson's Disease"; January 2010